

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України
з питань культури і духовності

2 липня 2018 року

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Шановні колеги, у нас є кворум. Колеги, у нас в порядку дня є одне питання: це проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання діяльності Українського культурного фонду.

Як ви знаєте, сьогодні за ініціативою колеги Тарути ми з вами підписали постанову, яка стосується Поштової площі. Ми чекаємо, поки помічник шановного депутата її зареєструє. Якщо вона буде зареєстрована протягом нашого засідання, ми її відразу розглянемо. Ми, в принципі, попросили так зробити. Просто її не було, ми лише щойно її підписали. Тому ми очікуємо реєстрації.

Значить, щодо Українського культурного фонду. Ви знаєте, що, на жаль, Верховна Рада направила на повторне друге читання цей законопроект, повторне перше читання, який є вкрай важливим. І якраз зараз відбувається "Ярмарок культурних ініціатив", я зранку там був, разом з міністром Нищуком виступав, де представлені грантодавці всі, які готові підтримати українську культуру. У нас фактично через відсутність цього закону фінансування культури заблоковане.

Тим не менше, при підготовці до повторного першого читання ми врахували і побажання членів нашого комітету, і побажання представників фракцій, зокрема побажання пані Кужель, з якою хоч ми і гостро дебатували, але врахували її побажання в цьому законопроекті й інших народних депутатів.

Я попрошу, давайте ми все-таки затвердимо цей порядок денний: оце перше питання і друге питання "Різне". Якщо у нас буде ця постанова, ми її розглянемо у "Різному". Хто за це, прошу голосувати. Дякую.

Будь ласка.

КРАЙНЬЯК Ю.О. Добрий день! У нас розглядається зараз питання, яке передбачене Постановою Верховної Ради про направлення Закону на повторне перше читання, це Постанова від 19 червня 2018 року. Строк на подання поправок і пропозицій від депутатів уже закінчився минулого тижня. Пропозицій до комітету не було надано. Тому ми розглядаємо лише в рамках тих поправок, які були озвучені безпосередньо Верховною Радою України під час розгляду, попереднього розгляду.

Було по суті озвучено лише тільки дві ключові пропозиції: це, по-перше, зауваження від Кужель, що проект фактично передбачає підконтрольність Фонду міжнародним грантовим організаціям, і ще одне застереження від Капліна, народного депутата, що за законопроектом пропонується надати Наглядовій раді Фонду право розпоряджатися коштами всупереч Закону про державні закупівлі. Ці два застереження, вони були враховані. Зокрема була додана норма, що ніякі відносини з грантодавцями не можуть стати підставою для отримання контролю як безпосередньо над Фондом, так і за його діяльністю, в тому числі за здійсненням Фондом нагляду за виконанням грантових угод з грантоотримувачами. І ця гарантія була додатково підсилена тим, що встановлено, що Фонд самостійно здійснює нагляд і контроль за виконанням грантових угод і ніхто не може впливати на його рішення. Тобто це те, про що казала народний депутат Кужель під час розгляду цього законопроекту.

І також були видалені норми, які дозволяли Фонду самостійно встановлювати порядок попередньої оплати за товари...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Ви зрозуміли, колеги? Я просто хочу, щоб всі зрозуміли, ми тоді дебатували з пані Олександрою. Вона стверджувала, що Фонд підконтрольний західним грантодавцям, хоча там був пункт, що якщо західні грантодавці хочуть через Фонд підтримати якісь проекти, то на тих проектах вони можуть контролювати їхнє втілення, що, в принципі, було логічно з моєї точки зору. Але оскільки нам важливо провести цей законопроект, ми врахували побажання пані Кужель. Я думаю, що грантодавці з Фондом в інший спосіб будуть домовлятися про контроль за реалізацією.

КРАЙНЯК Ю.О. Ну це, в принципі, зазвичай регулюються відносини або надання гранту, тобто це договірні самі по собі стосунки. Але, в принципі, можна таку формулу ввести, тому що Фонд, дійсно, він має бути незалежним, але все ж таки він пов'язаний зобов'язаннями як перед державою, так і перед особами, які надають гранти, приватні гранти.

Друге – це застереження Капліна стосовно державних закупівель. І ми, по-перше, видалили пункт, який надавав Фонду самостійно визначати порядок попередньої оплати за товари, роботи і послуги, які він купує. І по-друге, ми ще передбачили те, що фінансування експертів здійснюється Фондом за методикою, яка визначається не самим Фондом, а Кабінетом Міністрів України. Тобто це, в принципі, аналогічні відносини існують в різних галузях: те, що Фонд має визначати, вірніше, Кабмін має визначати порядок, скільки грошей Фонд буде виділяти на експертів.

Ну і, в принципі, там було ще по нюансам, по деталям, те, що ГНЕУ нам написав у висновку, ми також врахували в цьому законопроекті, який зараз розглядається комітетом. І також було враховано те, що під час попереднього розгляду комітетом озвучувалось, що суспільно значущі якісь певні проекти має фінансувати Міністерство культури. Це було у висновку комітету попередньому, це озвучувалось під час розгляду головою комітету в

Верховній Раді України, і це ми врахували тим, що Мінкульт самостійно фінансує певні суспільно важливі культурно-мистецькі заходи у випадках, передбачених законом або затверджених Кабміном, Програмою діяльності з розвитку культури. Тобто мається на увазі, що якщо в Законі про Державний бюджет таке враховано, то, в принципі, Мінкульт має це виконувати. А Програма розвитку культури, Програма діяльності з розвитку культури, вона у нас передбачена чинною редакцією Закону про культуру, вона має щорічно затверджуватись. Якщо в такій програмі передбачені якісь заходи, які Мінкульт має фінансувати, то він їх фінансує. Тобто це ось така ідеологія законопроекту. Такі зміни були внесені. І пропонується затвердити її комітетом, для того щоб Верховна Рада зуміла розглянути її знову на першому читанні.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, є в когось запитання?

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Та ні, все стройно.

ПОДОЛЯК І.І. У мене є одне запитання. От стаття 14. Можеш відкрити?

КРАЙНЯК Ю.О. Звичайно. 14-а Закону про культуру чи про культурний фонд?

ПОДОЛЯК І.І. Да.

ТАРУТА С.О. Про культуру.

КРАЙНЯК Ю.О. Про культуру.

ПОДОЛЯК І.І. Другий пункт дуже страшно звучить.

КРАЙНЯК Ю.О. "Український культурний фонд здійснює підтримку вітчизняних виробників у сфері культури в порядку, встановленому Законом про Український культурний фонд." Далі, да?

ПОДОЛЯК І.І. А що це таке "вітчизняні виробники у сфері культури"?

КРАЙНЯК Ю.О. А так стаття називається 14-а взагалі. Ось: "Підтримка вітчизняних виробників у сфері культури".

ПОДОЛЯК І.І. Але цього не було тут.

КРАЙНЯК Ю.О. Ні, це чинна стаття в Законі про культуру, вона так і називається. Доповнена лише тільки друга частина. Перша частина там є вже зараз в чинній редакції Закону.

ПОДОЛЯК І.І. А, окей.

КРАЙНЯК Ю.О. Тому ми так, щоб не спотворювати...

ПОДОЛЯК І.І. І назва статті страшно звучить.

КРАЙНЯК Ю.О. ...не спотворювати структуру законопроекту, ми врахували термінологію.

ПОДОЛЯК І.І. Дякую.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, немає запитань? Що ви кажете?

ПОДОЛЯК І.І. Юля, може, щось...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Федів?

ПОДОЛЯК І.І. Так.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так, вони теж, ми з ними спілкувалися.

КРАЙНЯК Ю.О. Юля казала, що, можливо, у них будуть ще якісь зауваження, і вона може зараз озвучити.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А, Юля є? Я не бачу.

КРАЙНЯК Ю.О. Ми зранку обговорювали, ви казали просто, що у вас, можливо, щось буде, ви скажете на комітеті.

ІЗ ЗАЛУ. Так, у нас долучився юрист, але по факту вже нашої зустрічі ми будемо... Тобто зараз більше зауважень немає. Всі, які були, ми вам надіслали, ми з вами погодили.

ПОДОЛЯК І.І. Окей.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Я пропонував би, оскільки у нас фактично вже було повторне перше читання, далі, звичайно, як зал вирішить, але рекомендувати залу прийняти його і за основу, і в цілому.

ТАРУТА С.О. З урахуванням якраз тих пропозицій.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так. Зауваження були, ми врахували ті зауваження, які звучали в залі.

Хто за таку пропозицію, прошу голосувати. Дякую, рішення прийнято.

Шановні колеги, Сергій Олексійович, чи можна подзвонити до... Давайте ми, знаєте, як зробимо? Давайте ми поки що, оскільки постанову пішли реєструвати, ми її обговоримо.

ІЗ ЗАЛУ. Так, давайте.

ІЗ ЗАЛУ. Як тільки вона зареєструється, я зразу повідомлю. Зараз якраз реєструють.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Добре, добре.

Сергій Олексійович, будь ласка.

ТАРУТА С.О. Пам'ятаєте, ми виїжджали, робили відкрите засідання два роки тому назад. Ми тоді досягли певного прогресу. Було з урахуванням наших пропозицій... Велись уже будівельні роботи. Але зараз знову виникла ситуація відносно того, що нема чіткої відповіді від Київської адміністрації. Більше того, намагалися на останньому засіданні Київради це питання винести, але громадськість не отримала чітких відповідей, що ж там буде, ну і після цього пішла знову хвиля, були там активісти, одна з них оголосили голодовку.

Я на минулому тижні до цього підключився, більше того, був у міністра. І він каже: "Давайте ми зробимо загальну дію. Ви зі своєї сторони зробіть постанову, а я буду піднімати це рішення перед Прем'єром, щоб задовольнити вимоги частково, вимоги громадськості в частині того, щоб це був музей не місцевого рівня, а національного рівня." Ну, тому що це дійсно дуже важливий об'єкт. Тоді він буде регулюватися зовсім по-іншому, і тоді

Київська рада не буде там передавлювати ситуацію навколо того, щоб там більше був бізнес, а не музей.

І ми тоді сказали, що давайте. Я зустрівся з тими, які там були, на Поштової площі, потім ми разом були у Нищука, показали їм наш проект постанови. Вони сказали: частково це їх задовольняє. Вони взагалі проти того, щоб там була якась площа під торгівлю, щоб тільки був музей. Але позиція, яка є у київської влади, що вони долучають зараз міжнародних експертів, міжнародні експерти будуть робити подалі там висновки і дослідження, і далі вони пропонують остаточно - це буде повністю музей чи вони будуть рекомендувати, щоб були і торгові площі. Оце навколо того, що торгові – неторгові, міський чи національний рівень. І там розгорнулася така велика подія.

Я думаю, що ми знизимо зараз таку сьогодні активність громадськості, тому що вона не довіряє, не довіряє відповіді міської влади. Вони зустрічались і не отримали ніякої чіткої для себе картини, і тому вони почали оцю дію.

Ця постанова, вона якраз ініціює перед Кабміном перевод із місцевого на національний рівень музею. Я думаю, що треба підтримати і дійсно він заслуговує, щоб бути національним. Ми не знімемо повністю всі там вимоги, але я думаю, що основна проблема буде вирішена, тому що, якщо буде національний, він буде зовсім підлягати уже під інші нормативні дії. Я думаю, що ми зможемо тоді все ж таки правильно розподілити і музейну частину, і не музейну, тому що остаточно немає в нас інформації відносно площі, нема багато чого. Зараз дослідження там не ведуться мінус 10 метрів. Тому там закінчена вже повністю вся конструкція будівельна. Зараз якщо не починати дослідження далі, то це може призвести до того, що ця уже будівельна конструкція, яка є, може потім порушитися.

І тому вирішили якраз зараз більше там не вести дослідження, залучити цих міжнародних експертів. Я думаю, що тут трошки Київ грає з

громадськістю, правду не каже, тому що вони хочуть все ж таки якийсь компроміс між музеєм і забудовником, щоб дати можливість забудовнику, щоб це було для нього корисно, тому що в такому розкладі це означає, що далі там нічого не буде робитися.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, хто ще хоче висловитись?

ПОДОЛЯК І.І. Може, ми послухаємо людей, які прийшли?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пан Ігор є теж, народний депутат.

ТАРУТА С.О. Зареєстрували?

ІЗ ЗАЛУ. Я лише добавлю, що зареєстрували: № 8541 від 02.07.18.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

РУТКОВСЬКА Ю.А. Доброго дня, шановні колеги! Я представник ініціативної групи, яка, власне, розпочала безстрокову цілодобову акцію. Нас тут кілька представників. Це загальноміська, насправді, акція. Це не просто купка людей, яким щось не зрозуміло і вони не згодні.

Справа в тому, що питання створення музею стоїть з 2015 року. Київська міська влада дуже активно почала діяти в цьому напрямку. Але потім призупинилася через низку внутрішніх якихось процесів. І на сьогодні ситуація наступна. Археологам дійсно заборонили просуватися далі в дослідженнях. Говорять про небезпеку. Це рівень мінус 5 - 5,5 метрів. Натомість на площі, яка є небезпечною, гуляють люди. Ми проти такої підміни понять на сьогодні. Ми наполягаємо на створенні національного музею, оскільки і нам, і всім фахівцям, які залучалися за останній період

сюди, на територію Києва, і вони проводили публічні всілякі зустрічі, і вони висловлювали неодноразово підтримку того, що у нас абсолютно унікальне відкриття. У Києва, можливо, не буде більше шансу отримати таку величезну площу – тисячу квадратних метрів, на якій розкриті оці артефакти: садиби, залишки планувальної структури середньовічної доби.

Якщо ми зараз не будемо включатися, якщо завдяки вашій допомозі, завдяки актуалізації цього питання не виведемо на рівень національного, на місцевому рівні буде спростований сам факт відкриття, до цього вже підводять постійними інтерв'ю місцеві чиновники, і все буде спростовано, ми з вами втратимо той об'єкт, який сьогодні може бути законсервований. Фахівці, які мають позитивний досвід, підтвердили, що консервація можлива, все можна зробити на місці. Альтернативна версія укріплень до цих пір містом не розробляється. Вони підійшли до плити і хочуть її покласти. Ми стоїмо на захисті пам'ятки і просимо вас підтримати далі в просуванні цього документу в сесійній залі. Дякую.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

Хто ще, колеги?

ЛУЦЕНКО І.В. Якщо можна?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так, пане Ігорю.

ЛУЦЕНКО І.В. Дякую, шановні колеги, за таку увагу до наших болючих київських проблем. Річ у тім, що дійсно на сьогодні довга історія, котра тривала з Поштовою площею, нагадаю, це десь початок 2012 року, 2013 рік, звісно, вона на сьогодні зайшла фактично в мертвий кінець, я би так його назвав, саме у контексті діалогу активістів з місцевою владою. Тобто на сьогодні жодного порозуміння з тією більшістю, котра є в Київській міській

ради, я не бачу. І можливості переголосування, продукування якихось нових рішень на сьогодні немає.

Я нагадаю, що було проголосовано рішення таке, що називається "ні вашим, ні нашим", коли просто було проголосовано проект, котрий свого часу просував один із представників "Самопоміч", який був дуже правильний, коректний. Потім в тій формі, яким чином все це вилилося в голосування, це абсолютно ні про що. Тобто ні факту, ні підстав, скажімо, навіть політичних можливостей, підкреслюю, не обов'язкове розірвання, а саме можливості розірвання того кабального договору, який там був, Київська міська рада не створила. Натомість, знову ж таки, чіткої директиви про параметр створення музею, взагалі про створення музею, там немає. Тому проголосували просто абсолютно пустий документ, чим фактично наплювали, даруйте, в душу всім тим, хто роками боровся за порятунок цієї унікальної архітектурної і в тому числі археологічної пам'ятки.

Тому зараз активісти прийшли скаржитися на національний рівень. І власне, національний рівень, він зараз не діє. Я навіть так скажу: з точки зору юридичної ситуації там слід звернути увагу на те, що якщо ми дамо на сьогодні повноваження органам національного рівня, скажімо так, щодо цієї території, тобто шляхом прискорення процедури надання статусу відповідної пам'ятки чи якимись іншими способами, це дасть підставу для того, щоб у суді відстояти права ну фактично київської територіальної громади. Тому що на сьогодні є, наприклад, судові рішення першої інстанції за позовом власників Київського порту, яке фактично визнало неправомірність дій київської міської влади разом з забудовником, зафіксувало правоту позивачів, але оскільки, наскільки я знаю, будемо прямо казати, там за портом стоїть Шуфріч і Бродський, на певному етапі вони просто відізвили свої позовні вимоги. Але є вже прецедент, що визнано, що те все, що там відбувається, воно є незаконне.

Ну, я пам'ятаю 2012-2013 рік: будівництво там почалося без жодних дозволів і без виділення землі. Ситуація нині не помінялася, землі ніхто не надавав. Тобто це був по суті "аферистський", я би сказав, договір, який при Януковичі, на жаль, був свого часу такою стандартною практикою. Тому якщо ми зараз дійсно надамо національним органам там повноваження захищати цю територію, тоді судова дуже сильна перспектива. Я вважаю, що це буде абсолютно правовий шлях, і достатньо швидкий, відносно. Це мається на увазі місяці, це навіть не роки, як зазвичай, на жаль, це займає наш час. І відповідно ми зможемо там захистити разом з активістами, разом з усіма інтереси територіальної громади Києва.

Звісно, це буде дуже непростий шлях. На жаль, у деяких випадках Міністерство культури проявляє там певну таку пасивність у самій судовій роботі, але ж в кінці кінців колись треба починати. Так що з вашої сторони, зі сторони комітету, я вдячний вже за ту підтримку, що є, і розраховуємо, що буде далі ще більша. Дякую.

ТАРУТА С.О. Важливо, щоб були голоси і в залі. Це дуже важливо. І там проблема яка? Зараз дійсно багато питань до Міністерства культури, але Міністерство культури передало ці повноваження відносно місцевих музеїв і не може міністерство впливати. І тому (це ми зробили децентралізацію) зараз Міністерство культури не впливає. Для того, щоб вплинуло, треба повернути їм це, можливо, через надання "національного". І тут два шляхи. Це ініціатива Міністерства культури, вони вже звертаються до Кабміну, вони можуть і без нас це зробити, але буде краще, коли буде з двох сторін цей рух.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тут ще завжди проблема, коли надається статус національного, хто це фінансує. Тому що коли зараз борються за цей статус в різноманітних регіонах різні заклади, то Міністерство культури ставить

вимогу, що вони готові надати цей статус, якщо фінансування буде забезпечено органом місцевого самоврядування.

ПОДОЛЯК І.І. Але наскільки я розумію, мова йде про надання пам'ятці статусу національного, а не про створення національного музею на цьому етапі.

ТАРУТА С.О. Так.

ПОДОЛЯК І.І. Тому це інше.

А я би хотіла довідатись. Може, хтось із тут присутніх може нам сказати, зважаючи на те, що саме на сьогоднішній день ми можемо сказати, що станом на сьогоднішній день, не як це було в минулому, а зараз, цей інвестор, який там є, він знаходиться там на законних підставах. Ми можемо це стверджувати?

ІЗ ЗАЛУ. Ні.

ТАРУТА С.О. Ні.

ІЗ ЗАЛУ. Немає жодних прав щодо цієї ділянки інвестору. Інвестори договір прячуть.

ПОДОЛЯ І.І. Зрозуміло.

ІЗ ЗАЛУ. Є багато дуже нюансів, які є спірними. Тобто на сьогодні стверджувати цього категорично не можна.

ПОДОЛЯ І.І. Скажіть, будь ласка, а можливо хтось тоді дасть відповідь на таке питання. Якщо саме на сьогоднішній день там відбувається вакханалія і інвестор там знаходиться незаконно, то яка судова перспектива розірвати інвестиційний договір з інвестором, який там знаходиться незаконно, навіть якщо було би рішення міської ради на це? Хтось може відповісти? *(Шум у залі)* Тільки не кричіть!

БОГАТОВ К.В. Я – депутат Киевсовета. Если позволите, я немного прокомментирую этот вопрос.

Первое, что нужно понимать, договора между городом и инвестором никто не видел. Мы делали вещественное...

ТАРУТА С.О. Он есть, но его не показывают.

ПОДОЛЯК І.І. Ви тільки скажіть своє прізвище.

БОГАТОВ К.В. Богатов Константин - депутат Киевсовета. Я партнер Анабеллы Мориной по громадському руху "Почайна", и мы вот этим вопросом занимаемся несколько лет. Мы не смогли ни на депутатские запросы, ни на запросы комиссии получить копию договора. Все, что ходит сейчас в Интернете, все что есть на руках, это некие копии, которые кто-то где-то переписал, подсмотрел. То есть это не аутентичность.

Поэтому мы предполагаем, что у инвестора нет твердой позиции юридической, но просто надо понимать, что договора никто не видел. Это если мы говорим об юридическом вопросе. Поэтому и решение Киевсовета в этом вопросе оценить до конца по поводу разрыва договора очень сложный.

Тем не менее в прошлый понедельник было зарегистрировано еще одно решение (конкретно только, суть) о разрыве инвестдоговора, о побуждении

КМДА к разрыву договора. Поэтому мы предполагаем, что полномочия у инвестора там заниматься этим нет, а договора не видел.

Что касается вакханалии. Я бы не называл это вакханалией. Дело в том, что, благодаря, скажем так, и активистам в первую очередь, наверное, и где-то со стороны города, со стороны депутатов, и спасибо Верховной Раде, ситуация там в принципе выглядит такая достаточно законсервированная. То есть инвестор не работает уже какое-то время, активисты охраняют территорию - такой паритет. Этот паритет очень хрупкий, он держится на людях. И Анабелла, Анна Гончаренко (это ее такой творческий псевдоним Анабелла) 12-й день голодает.

Поэтому у меня, конечно, убедительная просьба не только поддержать это решение, у меня просьба его в ближайшие дни проголосовать. Совершенно очевидно, что физически создать музей в течении там недели-двух или месяца невозможно, слишком длинная история.

ПОДОЛЯК І.І. Навіть року.

БОГАТОВ К.В. Человек теряет здоровье, человек за нас за всех борется за это место крещения. Мы должны дать какой-то посыл обществу, что хотя бы на уровне Верховного Совета этот вопрос движется к решению, чтоб мы могли вывести человека из голодовки, чтобы мы действительно могли быть спокойны, что мы на конструктивном пути в направлении, понимаете?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Щодо особистого питання. Я би просив всіх відповідно теж з Анабелою поговорити, тому що ми шануємо її громадську позицію, але шкода власному здоров'ю не посилює її позиції як громадського активіста, розуміючи, що вона хоче привернути увагу абсолютно справедливо до того, що там відбувається.

Очевидно, більшість з присутніх є співавторами цієї постанови, ми її підтримуємо і будемо наполягати, щоб вона виносилась в зал. Разом з тим ви маєте розуміти, що, на жаль, повноважень Верховної Ради недостатньо для того, щоб вирішити це питання, тому що це повноваження органів місцевого самоврядування або міністерства. Але привернути до цього увагу, весь час тримати на контролі – це те, що ми можемо робити і намагаємося робити.

БОГАТОВ К.В. Если вы позволите. По поводу Киевсовета и Верховной Рады я скажу, что этот вопрос давно вышел за компетенцию города. Мы говорим о месте Крещения Руси, мы говорим о историческом месте для 150 миллионов православных. И этот вопрос ну никак не помещается в рамках КМДА или Киевсовета, это вопрос гораздо шире. И именно позиция Верховной Рады в преддверии там получения Томаса, в преддверии автокефалии, эта позиция должна быть консолидирующая. И ваше звернення, я понимаю, что оно будет по сути юридически политический шаг, но он покажет, что именно этот шаг он направлен, как в случае с Томасом. Ваше звернення – это же не был юридический обязывающий какой-то документ, но он показал и Константинополю, и всему миру, и всей громаде, что мы прагнемо цього.

ТАРУТА С.О. Политическую волю.

БОГАТОВ К.В. Да, политическую волю. Давайте покажем эту политическую волю. Покажите, точнее, пожалуйста.

ПОДОЛЯК І.І. Скажіть, будь ласка, а чим КМДА, просто щоб закрити цей гештальт, чим КМДА мотивує небажання надати інвестиційну угоду для ознайомлення?

БОГАТОВ К.В. По словам юридического департамента в этой угоде есть такой пункт – о том, что эта угода может быть передана кому-то для изучения только по обоюдному согласию сторон. То есть чисто вопрос конфиденциальности. Хотя публичные деньги, публичное место. Это нонсенс.

ПОДОЛЯК І.І. Тобто розпоряджатися публічною землею можна "втомну".

БОГАТОВ К.В. Получается так.

СЛЕНСЬКИЙ В.Є. Треба витребувати цей договір.

ПОДОЛЯК І.І. Дякую.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Пане Ігорю.

ЛУЦЕНКО І.В. Я хочу тоді продовжити відповідь шановній нашій колезі Подоляк. Дійсно, там правильне питання щодо, так би мовити, правового дуалізму. Насправді, він може існувати. І як показує практика "Гостиного двору", "Гостиний двір" може бути одночасно місцевою пам'яткою і національною пам'яткою. І в даному випадку у нас в будь-якому разі є вибір, звідки взяти кошти, якщо тих коштів не вистачає і так далі. Тобто в даному випадку я вважаю, що це мусить бути і такою пам'яткою, і такою пам'яткою. Тут немає жодних проблем з цим.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, давайте ми будемо голосувати.

ЛУЦЕНКО І.В. Це перше. Якщо можна, я ще скажу...

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Так, будь ласка.

ЛУЦЕНКО І.В. Я ще скажу про дуже важливий аспект вашого питання. Це з приводу от позивача. От реально там абсолютно все незаконно, але на сьогодні правова система України побудована так, що мусить бути належний позивач, який може бути хто? Громадянин, права якого порушені. Там жильців взагалі немає. Чиї права порушено, невідомо. У прокуратури ми, даруйте, забрали повноваження подавати в суд на захист публічних інтересів. У нас немає кому захищати публічні інтереси. Позивачем могла би бути Київська міська рада.

ПОДОЛЯК І.І. КМДА, да.

ЛУЦЕНКО І.В. КМДА. Але вони там дружать, у них там "в десна любов", даруйте, ну і так далі.

Відповідно зараз якщо ми надамо цей статус "національного", то у міністерства або в Кабінету Міністрів з'являються повноваження - подавати. На сьогодні це, я вважаю, абсолютно правильний у юридичному полі шлях, найкращий, найбільш такий виважений був би і політично всіма, мабуть, погоджений. Натомість, от крім позивача у вигляді Річкового порту, на сьогодні там не було повноважних. Вони виграли суд, а потім вони просто домовились і сказали "о'кей, все", полюбовно порішали.

Тому я думаю, що ми будемо якимось ще шукати можливості позивача. Але це от простий, зрозумілий шлях: от Міністерство культури, от Кабмін – давайте працюйте.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дякую.

Будь ласка.

ІЗ ЗАЛУ. Миколо Леонідовичу, зараз нас дивиться достатньо багато людей, дуже всі хвилюються, в суспільстві це резонансний момент. Ви не могли би озвучити текст постанови тої, що сьогодні була зареєстрована?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Дивіться, я сам текст озвучу, будь ласка.

"Постанова Верховної Ради України Про збереження історико-культурної спадщини на Поштової площі у місті Києві.

Зважаючи на важливість археологічної пам'ятки, виявленої в ході археологічних досліджень на Поштової площі у місті Києві, а саме артефактів, які стосуються найдавніших сторінок історії України: Хрещення Київської Русі, дипломатичної місії княгині Ольги до Візантії функціонування міжнародного торгового шляху "із Варяг у Греки", внесеної до Державного реєстру нерухомих пам'яток України як пам'ятка археології місцевого значення "Ділянка прибережного міського кварталу Середньовічного Києва"; зазначаючи необхідність збереження історико-культурної спадщини, яка свідчить про тяглість..."

ЛЕСЮК Я.В. У мене щось інше.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, це, можливо, вам був розданий, ми просто уточнили перед реєстрацією, бо ми вказали точно, як це називається в реєстрі, в першому варіанті, щоб потім не було різних читань.

ЛЕСЮК Я.В. Ну добре, добре.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. "Зазначаючи необхідність збереження історико-культурної спадщини, яка свідчить про тяглість української історії; наголошуючи на важливості розвитку туристичної привабливості міста

Києва; констатуючи значущість виховання патріотизму, національної свідомості та відновлення історичної пам'яті українського народу, Верховна Рада України постановляє:

1. Кабінету Міністрів України:

вжити необхідних заходів для збереження об'єктів історико-культурної спадщини на Поштової площі в місті Києві;

занести об'єкт культурної спадщини "Ділянка прибережного міського кварталу Середньовічного Києва" на Поштової площі у місті Києві до Державного реєстру нерухомих пам'яток України за категорією пам'ятки національного значення.

2. Київській міській державній адміністрації рекомендувати:

вжити вичерпних заходів для інформування громадськості стосовно об'єктивного поточного стану щодо музеєфікації об'єкту культурної спадщини та широкого обговорення подальших кроків з метою зменшення соціальної напруги.

3. Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України"

Колеги, я пропоную підтримати цю постанову за основу і в цілому і рекомендувати Верховній Раді її прийняти за основу і в цілому.

ІЗ ЗАЛУ. Можна одне питання? Чому немає навіть згадки про музей в цій постанові?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, в нас є постанова, вже внесена, зареєстрована і підписана народним депутатом Тарутою Сергієм Олексійовичем.

ТАРУТА С.О. У нас немає повноважень...

ПОДОЛЯК І.І. Створювати музеї.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Верховна Рада, розумієте, не створює музеї. Ми за це, я сам це готовий підтримувати публічно і кожен з присутніх тут. Але ми мусимо рухатися в правовому полі.

ІЗ ЗАЛУ. Ну, це питання на уточнення.

ПОДОЛЯК І.І. Послухайте, головне завдання цієї постанови - надати цьому місцю статусу пам'ятки національного значення. *(Шум у залі)* Ну, то ваш колега просто не розуміє. Коли це пам'ятка національного значення, вступає в дію Міністерство культури, яке може бути позивачем.

ІЗ ЗАЛУ. Дозвольте по суті важливий момент уточнити. Просто пам'ятка національного значення може бути культури, історії, археології. Річ в тому, що якщо це буде, наприклад, історії, то ці черепушки, глечики, які познаходили, вони будуть визнані пам'яткою і їх передадуть на збереження в інші місця. А пам'яткою є пам'ятка археології. Тут річ не в цих кусочках, там більше тисячі артефактів, а річ в тому, що в самому місці, де проходили вулиці, де будинки знаходяться, які перенести не можна.

І цією постановою ми в принципі дамо можливість бажаючим створити цей торговий центр трішки маніпулювати поняттями.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. А тут категорія як нерухома пам'ятка національної... У нас в одному місці вона визначається в преамбулі як пам'ятка археології місцевого значення, а в другому місці як національна пам'ятка, згадується як об'єкт культурної спадщини, ділянка...

ПОДОЛЯК І.І. Об'єкт культурної спадщини – це значно ширше поняття, ніж пам'ятка. Об'єкт культурної спадщини, цей термін включає в себе і пам'ятки, і пам'ятки археології, і окремі об'єкти.

КРАЙНЯК Ю.О. І воно в реєстр нерухомих пам'яток вноситься, тобто це не глечики.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Це сам об'єкт весь вноситься в реєстр нерухомих пам'яток.

БОГАТОВ К.В. Коллеги, если это политическое обращение, почему бы в этом политическом обращении не указать, что вы просите, предлагаете создать музей?

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, вона зареєстрована. Ми її зараз або приймаємо, рекомендуємо, або відкликаємо, переносимо, а в нас наступне засідання буде у вересні. Люди, які її готували, це Сергій Олексійович, його штат, зустрічалися з активістами, ми її підтримали. Знаєте, як кажуть, хороше – ворог найкращого.

ЛЕСЮК Я.В. Ми можемо додати якийсь пункт, що комітет вважає недоцільним і неможливим на цьому об'єкті створення торгових центрів?

(Загальна дискусія)

ПОДОЛЯК І.І. Це не можна.

ЛЕСЮК Я.М. Ми нікого не заставляємо...

ПОДОЛЯК І.І. Це правовий нігілізм.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Колеги, дивіться, ще раз, наше завдання - провести це через Верховну Раду. Ми не робимо звернення комітету. Якщо б ми робили звернення комітету, ми могли б так написати. Але ми робимо постанову Верховної Ради. Нам потрібна кількість голосів людей, які про це проголосують і зупинять ту вакханалію, яка там відбувається.

ТАРУТА С.О. Ну і це ж узгоджено з ГНЕУ.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Тому я пропоную підтримати це за основу і в цілому. Хто за це, прошу голосувати. Дякую. Рішення прийнято.

Ще раз скажіть, будь ласка, номер постанови.

ІЗ ЗАЛУ. 8541.

КНЯЖИЦЬКИЙ М.Л. Постанова 8541.

Дякую, колеги.

Ми не будемо на цьому зупинятися, ми рухаємося в правовому полі і будемо допомагати вам оберігати культурну спадщину і Києва, і України.